

Marijin život (XIV): Večera u Kani

Gospa je surađivala sa svojim Sinom u prvim trenucima stvaranja nove Isusove obitelji.

12.05.2011.

Članci u vezi

Na kraju dugog nazaretskoga razdoblja Gospodin je počeo propovijedati dolazak kraljevstva

Božjega. Svi evanđelisti donose prvi čin novog razdoblja: primanje krštenja koje Ivan Krstitelj daje na

jordanskim obalama. Međutim, samo sv. Ivan je označio Gospinu prisutnost u tim počecima javnoga života: trećega dana – bilježi – da su slavili svadbu u Kani Galilejskoj gdje je bila i Isusova majka. Također su bili pozvani na večeru Isus i njegovi učenici (Iv 2,1-2).

Brzo čitanje teksta vodi nas do tvrdnje da Isus, jednostavno, čini čudo na molbu svoje Majke.

U svadbi, koja je obično trajala šest dana, vjerojatno su, u jednom malom selu kao što je Kana, sudjelovali svi stanovnici. Isus se našao u društvu prvih učenika. Nije čudno da je u toj situaciji nestalo vina. Marija, uvijek spremna kako bi odgovorila na potrebe drugih, to je prva shvatila i priopćila svom Sinu: nemaju vina (Iv 2, 3). Isus je ispunio molbu svoje Majke te je učinio veliko čudo pretvaranjem vode u vino.

Međutim, ono što nam Ivan pripovijeda tu ne završava. Kada piše svoje evanđelje, na kraju

svoga života, prosvijetljen Duhom Svetim, razmišljaо je dugo o Isusovim čudima i učenjima.

Produbio je značenje toga prvoga znaka i na njega stavio dublji naglasak. Tako to tvrdi papinsko Učiteljstvo, prihvaćajući zaključke do kojih se došlo proučavanjem Svetoga pisma posljednjih desetljeća.

Kronološka točnost kojom evanđelist postavlja događaj ima duboko značenje. Prema knjizi

Izlaska, Božja objava Izraelu radi uspostave saveza odvijala se tri dana nakon dolaska na Sinaj.

Sada, trećega dana nakon povratka u Galileju u društvu prvih učenika, Isus će po prvi put objaviti svoju slavu. S druge strane, puna proslava

njegova svetoga čovještva dogodila se trećega dana nakon smrti, u uskrsnuću.

Osim povijesnoga događaja svadbe Ivan naglašava Marijinu prisutnost na početku i na kraju

javnoga Isusova života. Ona sluša Božji plan. Opća imenica kojom joj se Gospodin obraća u Kani – nazivajući je ženo umjesto majko – pokazuje da on ima nakanu stvoriti obitelj, ne na krvnim vezama, nego na vjeri. To spontano doziva u sjećanje način na koji se Bog obratio Evi u Edenu, kada je obećao da će iz njezina potomstva izaći Otkupitelj (Pos 3, 15). U Kani, dakle, Marija uočava da njezina majčinska misija ne završava na prirodnom planu. Bog računa s njom kao s duhovnom Majkom učenika njezina Sina, u kojima se od toga trenutka, zahvaljujući njezinoj intervenciji kod Isusa, počinje rađati vjera u obećanog Mesiju. To

potvrđuje sam sv. Ivan na kraju svoga pripovijedanja: tako je u Kani Galilejskoj Isus učinio jedan od prvih znakova kojima je iskazao svoju slavu, te su njegovi učenici povjerovali u nj (Iv 2,11).

Glavni dio studija tvrdi da je ta večera simbol jedinstva Riječi s čovječanstvom. Navijestili su

ga proroci: sklopite ţu s vama vječni savez (...) Narodi koji te ne poznaju ići će k tebi (Is 55, 3.5).

I crkveni su oci objašnjavali da je voda iz kamenih čupova, pripremljena za čišćenje (Iv 2,6), bila predstavljena u Starom zakonu, koji će Isus usavršiti u novom Zakonu Duha utisnutoga u ljudska srca.

Novi savez obećan u Starom zavjetu za mesijanska vremena naviješten je slikom svadbenog

stola; obiluje se svim dobrima, posebno vinom. Važno je da, u Ivanovu pripovijedanju, upravo vino ima presudnu ulogu: spominje ga pet puta i tvrdi da je ono vino koje je Isus učinio svojom moći bilo bolje nego ono koje je prije toga nestalo.

Također je znatan volumen vode pretvorene u vino: više od petsto litara. To je preobilje tipično za mesijanska vremena.

Ženo, što si ti meni? Još nije došao moj čas (Iv 2,4). Koje god bilo točno značenje tih riječi

(koje su osim toga nijansirane tonom glasa i gestama lica itd.), Gospa ne gubi povjerenje u svoga Sina. Ostavila je rješenje u njegovim rukama i dala je slugama uputu: Učinite ono što vam kaže (Iv 2,5) – to su njezine posljednje riječi u evanđelju.

U ovoj kratkoj rečenici odzvanja ono
što je izraelskom narodu rekao
Mojsije kada ga je u ime

Boga molio da pristane na Sinajski
savez. Učinit ćemo sve što nam je
Gospodin rekao (Izl 19, 8). Ti ljudi i
žene bili su mnogo puta nevjerni
savezu s Gospodinom. Poslužitelji iz
Kane, međutim, poslušali su bez
oklijevanja. Isus im je rekao:
Napunite čupove vodom. I napunili
su ih do vrha. Onda im je rekao:
zagrabite sada i odnesite poslužitelju
stola, i tako su i učinili (Iv 2, 7-8).

Marija je stavila povjerenje u
Gospodina i prije trenutka njegova
mesijanskog očitovanja.

Ono prethodi vjeri učenika, koji
vjeruju u Isusa nakon što je učinio
čudo. Na taj je način Gospa
surađivala sa svojim Sinom u prvim
trenucima stvaranja nove Isusove
obitelji. Tako je to sugerirao
evanđelist koji svoje pripovijedanje

zaključuje sljedećim riječima: nakon toga je sišao u Kafarnaum sa svojom majkom, svojom braćom i svojim učenicima: i ostali su tamo nekoliko dana (Iv 2, 12). Već je sve spremno kako bi Gospodin počeo navještaj Radosne vijesti, svojim riječima i svojim djelima, dao početak novom Božjem narodu, koji je Crkva.

J. A. Loarte

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-xiv-vecera-u-
kani/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-xiv-vecera-u-kani/) (5.07.2025.)